

Avondwake

INLEIDING OP DE AVONDWAKE

In vroegere tijden kwam de buurt 's avonds bijeen in het sterfhuis om te klagen en te bidden.

Men waakte bij de overledene en de nabestaanden. Men bad samen de rozenkrans, voorgedaan door een van de burens. Later werd dat de koster en weer later een priester en het rozenkrans-bidden ging over in een Eucharistieviering.

Het Tweede Vaticaans Concilie stimuleerde de terugkeer van de eigen verantwoordelijkheid.

In onze parochie is er een groep parochianen, die de Avondwake voorbereidt en er in voor gaat.

De Avondwake is niet alleen een wake bij de overledene, maar ook een wake bij en met de nabestaanden. In de Avondwake gaat het om hen en om ons zelf, die erbij betrokken zijn; om onze vragen, ons verdriet, onze hoop en wanhoop, ons uitzicht en ons verloren zijn. En om ons medeleven met allen die lijden onder het verlies.

Buiten de vaststaande gedeelten zijn de teksten en liederen gekozen in overleg en in samenwerking met de naaste familie.

DE AVONDWAKE

KRUISTEKEN EN BEGROETING

V. In de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

A. Amen.

V. Genade zij u en de vrede van God, onze Vader,
en van de Heer Jezus Christus.

A. Gezegend zijt Gij, God, in alle eeuwen.

WOORD VAN WELKOM

GEBED ROND DE PAASKAARS

V. De paaskaars is het symbool van Licht en Verrijzenis.

Deze dierbare mens was voor u, met wie hij/zij samenleefde, een licht in het bestaan.

Samen bent u door mooie en moeilijke dagen gegaan.

Samen hebt u duisternis gevonden en licht gezocht.

De paaskaars is ontstoken als een herinnering aan hem/haar, maar ook als een teken van Hem die verrezen is.

Dat is ons geloof van dit uur, verrijzen met Hem, de eerste van de mensen. Het licht van de paaskaars, het geloof in de verrezen Christus, de herinnering aan hem/haar is in dit uur voor ons een kracht, een troost. Daarom zal er nu ook een kaars ter nagedachtenis aan aan de paaskaars ontstoken worden.

Deze kaars blijft hier op het altaar branden tijdens deze avondwake en morgen bij de uitvaart.

Daarna zal de kaars tijdens elke viering blijven branden bij het gedachtenisbord v.d. overledenen ter nagedachtenis aan

INSCHRIJVEN IN HET BOEK DER OVERLEDENEN

V. In de Kerk bestaat het gebruik dat degenen die gedoopt worden, degenen die trouwen en degenen die overlijden in een boek worden opgeschreven. De gestorvenen worden bijgeschreven in het boek van de overledenen.

Hier ligt dit boek.

Zoals de namen van alle mensen staan geschreven in de palm van Gods hand, zo staan in dit boek de namen van hen, die hier in deze parochie zijn overleden.

..... zal uit naam van allen die hier aanwezig zijn de doopnamen die bij zijn/haar geboorte heeft ontvangen:

..... in het boek van de overledenen schrijven.

ORGELSPEL

LIED

GEBED

1. 'Nu de avond valt'

V. Nu de avond valt en wij bedroefd zijn,
doet het ons goed samen te zijn
om in geloof afscheid te nemen
van iemand die ons dierbaar is.
Bidden wij daarom samen tot onze God,
de Heer van leven en dood.

A. Heer, toon ons uw barmhartigheid
nu wij uit onze diepte tot U roepen.

V. Wij bidden U,
die onze God wilt zijn,
die mens geworden is
en onze dood niet heeft geschuwd,
ken ons bij onze naam,
neem ons op in uw vrede.

A. Heer, toon ons uw barmhartigheid
en ga met ons mee in deze donkere dagen.

V. Spreek tot ons in dit uur
en geef ons uw Geest van moed en sterkte,
opdat wij elkaar kunnen troosten
en elkaar nabij blijven.

A. Heer, toon ons uw barmhartigheid
en versterk in ons de hoop op uw toekomst.

- V. Want dankzij Jezus weten wij,
dat er leven is voorbij aan dood en zonde;
wij vragen U: vergeef hem/haar en ons;
verloochen het werk van uw handen niet.
Wij kunnen niet geloven,
dat alles wat hij/zij heeft gedaan
en voor ons heeft betekend,
nu verloren zou zijn en voorbij.
Nee, God, wij verenigen ons in het geloof,
waarin hij/zij zelf aan U heeft vastgehouden
in die bange uren, met de beste wil,
en Gij weet: ten einde toe.
Wij geven ons over aan U, zijn/haar en onze God,
bij wie alle leven thuis mag zijn
tot in de eeuwen der eeuwen.
- A. Amen.

2. 'De zevenarmige kandelaar'

Zeven kaarsen, zeven vlammen, zeven maal vuur.

- V. De eerste vlam is de vlam van de liefde,
die het eerst en de belangrijkste is,
want God is liefde en liefde is God.

De tweede vlam is de vlam van het leven,
het leven hier, het leven straks,
leven voor elkaar, het eeuwig leven.

De derde vlam is de vlam van het licht,
het licht der wereld, het ware licht,
het licht in de nacht, dat allen verlicht.

De vierde vlam is de vlam van de hoop,
de vlam van verwachting,
de vlam, die wanhoop verdrijft.

De vijfde vlam is de vlam van het geloof,
die ziet en ziet, wat wij niet zien,
die verder ziet dan de dood.

De zesde vlam is de vlam van het woord,
dat samenbrengt en vertroost,
dat spreken en luisteren doet.

De zevende vlam is de vlam van de Geest,
de vlam van liefde en leven,
van licht, van hoop en geloof,
die alles in allen wil zijn.

3. 'Op dit uur komen wij samen'

- V. Op dit uur komen wij samen
en zoeken naar U, God,
die elke mens tot leven roept
en voor wie de tijd van leven
geen enkel geheim is.
Maar wij kennen dag noch uur,
en worden overvallen, en zijn ontdaan.
Toch zijn wij hier samen gekomen,
omdat wij geloven
dat Gij een mens door de dood heen haalt,
dankzij Jezus, uw Zoon.
- A. Heer, God van leven,
wij vragen U:
wees bij ons met uw genade
op deze dag, nu wij U zoeken;
wees hier aanwezig met uw vrede
als een vriend die troost en begrijpt.
- V. Kom ons geloof te hulp,
nu ons leven stil valt
door het afscheid dat wij moeten nemen
van, die ons dierbaar is.
- A. Wees kracht en troost bij nacht en ontij,
ontferm U over ons en over hem/haar,
ontferm U over allen
die op U durven vertrouwen.
- V. Spreek ook vanavond uw woord,
en maak ons ontvankelijk
voor uw goedheid en liefde;
dat wij elkaar vergeven,
zoals Gij ons vergeeft;
dat wij elkaar vasthouden,
zoals Gij houdt van ons.
- A. Neem ons in vertrouwen,
en houd ons in leven,
opdat door ons allen
uw wil mag geschieden hier op aarde,
en opdat wij een wereld mee-maken
die geen grenzen kent,
waar geen mens wordt vergeten,
en het leven licht is.
- V. Versterk in ons de hoop op uw toekomst
die ons gegeven is door Jezus, uw Zoon.

--- korte stilte ---

- A. Amen.

4. 'Onze hulp is in de Naam van de Heer'

V. Onze hulp is in de Naam van de Heer
A. die hemel en aarde gemaakt heeft.

V. Op dit uur zoeken wij U, en vragen:
wees hier aanwezig, God van mensen,
wees licht in onze duisternis
en troost in onze droefheid;
wees ons voelbaar nabij als een mens.

A. Gij alleen weet, God,
hoe wij ons voelen.
Zie onze vragende ogen,
onze tastende handen
en hoor hoe wij U roepen,

God van leven en dood,
God van alle begin en einde,
God van vergeving op wie wij hopen.

V. Aanvaard ons, mensen, omwille van Jezus,
die ons is voorgegaan in lief en leed,
in leven en dood.
Hij geeft ons hoop
en houdt ons staande in dit uur
nu wij afscheid nemen van

--- korte stilte ---

Wij bidden U, God,
met een handvol woorden
om zijn/haar thuiskomst bij U,
in uw huis van vrede,
waar niet meer wordt geleden,
waar geluk wacht, en nieuw leven
tot in de eeuwen der eeuwen.

A. Amen.

EERSTE LEZING

1. Spreuken 31, 10-31

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden? Zij is meer waard dan edelstenen. Haar man kan zich op haar verlaten, hij zal er wel bij varen. Ze stelt hem nooit teleur. Ze maakt hem gelukkig, haar leven lang.

Ze zorgt dat er wol en vlas is en spint en weeft met haar vaardige handen. Ze staat al op als het nog donker is, zorgt voor het eten van heel de familie. Ze pakt het werk krachtig aan, ze is onvermoeibaar. Ze ziet hoe goed alles gaat en 's nachts blijft haar lamp branden.

Haar handen rusten nooit, ze is altijd aan het spinnen of weven. Die zelfde handen strekt ze naar de armen uit, wijd opent ze haar armen voor wie in nood is. Ze hoeft niet bang te zijn voor de sneeuw, voor heel haar gezin heeft ze warme kleren.

Kracht en waardigheid straalt ze uit, de komende dag ziet ze opgewekt tegemoet. Wat ze zegt is vol wijsheid, haar aanwijzingen zijn altijd vriendelijk. Ze houdt het oog op haar huishouden en nietsdoen is haar onbekend.

Haar kinderen zijn trots op haar, haar man is vol lof.

Dat zij de vruchten mag plukken van al haar werk!

Laat heel het dorp haar naam met ere noemen.

2. Naar Prediker:

'Alles heeft zijn tijd'

Alles heeft zijn tijd

Alles heeft zijn uur

Alles heeft zin

op zijn eigen tijd

Tussen geboorte en dood

is een mens geworden

vrucht van zijn zwoegen

in de gegeven tijden

Er is een tijd om leven te schenken

en een tijd om de dood te aanvaarden

Er is een tijd van ontvangen

en een tijd om afstand te doen

Tijden van zaaien en tijden van oogsten

tijden van breken en tijden van bouwen

tijden van huilen en tijden van lachen

tijden van rouwen en tijden van dansen

tijden van lijden en tijden van genezen

tijden van zwijgen en tijden van spreken

tijden van barsten en tijden van buigen

tijden van loslaten en tijden van omhelzen

tijden van woede en tijden van vergeven

tijden van zoeken en tijden van vinden

tijden van haat en tijden van liefde

tijden van oorlog en tijden van vrede

tijden van losscheuren, tijden van helen

Eeuwige voortgang van nemen en geven

eb en vloed van het dagelijks leven

niet te doorgronden geheim -

Adem der schepping in de tijd

Adem van God in de eeuwigheid

Wat is, was tevoren

wat komt, is geweest

niets gaat verloren,

wees niet bevreesd.

3.1 Tessalonicenzen 4, 13-18

Broeders, wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen levend met Hem meevoeren. En dit kunnen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval vóórgaan. Want wanneer het bevel gegeven wordt, als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen, en eerst zullen de doden die in Christus zijn verrijzen; daarna zullen wij die nog in leven zijn tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd, de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkander dan met deze woorden.

4. Apocalyps 21, 1-7

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer. En ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, gereed als een bruid die zich voor haar man heeft getooid. Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon: 'Zie hier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn, en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. En Hij zal de tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn, want al het oude is voorbij.' En Hij die op de troon is gezeten, sprak: 'Zie, Ik maak alles nieuw.' - En ik hoorde zeggen: 'Schrijf deze woorden op, ze zijn onfeilbaar waar.' Nog zei Hij tot mij: 'Het is gebeurd! Ik ben de Alfa en de Omega, de oorsprong en het einde. Wie dorst heeft zal Ik te drinken geven uit de bron van het water des levens, om niet. Wie overwint zal dit alles krijgen, en Ik zal zijn God zijn en hij mijn zoon.'

5. Ik liep over het strand

Vannacht droomde ik dat ik met God over het strand liep. Tegen de lucht tekenden zich taferelen uit mijn leven af. Het viel mij op dat bij elk tafereel twee paar voetstappen in het zand stonden, het ene paar van mij, het andere paar van God. Toen het laatste tafereel van mijn leven oplichtte, keek ik achterom. Het viel me op dat dikwijls op mijn levenspad maar één paar voetstappen te zien was, en wel precies op de meest dorre en trieste momenten van mijn leven. En ik wendde mij tot God en verweet Hem: 'U hebt gezegd dat U altijd met mij mee zou lopen. Ik begrijp niet waarom U mij in tijden, dat ik U het meest nodig had, in de steek hebt gelaten!' Toen antwoordde God mij: 'Mijn dierbaar kind, Ik zou je nooit in de steek laten in tijden van lijden en beproeving. Bedenk dat je, dáár waar je maar één paar voetstappen ziet, door Mij werd gedragen.'

PSALMGEBED

1. Psalm 90

- V. Voor zover mensen kunnen nagaan en ons geheugen reikt,
zijt Gij onze God, bent U er voor ons.
- A. Voordat de bergen er waren en eerder dan de wereld bestond, was uw
aanwezigheid bekend, God,
en dacht Gij aan ons, mensen.
- V. In uw ogen zijn duizend jaren niet meer dan één dag
en al het verleden is als de dag van gister,
en de toekomst is alleen aan U bekend.
- A. Gij kent ons gaan en staan,

onze diepste geheimen en zorgen,
de lange uren en het stil geluk.

- V. Een mensenleven duurt zeventig jaar,
of - als we sterk zijn - misschien meer;
en soms ook is het veel minder;
niemand kan het zeggen,
maar ineens is het uit en wordt het stil om ons heen.
- A. Veel mensen vergeten en uit het oog is uit het hart;
maar door U wordt geen mens vergeten,
alle namen staan in uw hand geschreven.
- V. Wie kan de kracht van uw liefde peilen
en het geheim van wat leven is?
Wie van de mensenkinderen beseft ten volle uw grootheid?
- A. Leer ons dan onze dagen waarderen,
opdat wij er wijze mensen van worden,
die op U durven vertrouwen.
- V. Kom ons tegemoet met uw vrede, God,
en schenk ons de genade van uw Verbond:
uw toekomst al de dagen van ons leven.
- A. Kom ons tegemoet, God, en houd ons aan in eeuwigheid.

2. Psalm 103

- V. Hoe is uw Naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
- A .Hoe is uw Naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
- V. Ik wil Hem noemen bij zijn Naam,
de heilige God, zowaar als ik leef.
- A .Ik dank Hem uit de grond van mijn hart
en geen van zijn weldaden wil ik vergeten.
- V. Hij is de vergeving van mijn zonden,
Hij zal mij genezen, keer op keer.
- A. Hij roept mijn leven weg uit het graf,
omgeeft mij met goedheid en tedere liefde.
- V .Hij maakt mijn dagen vol van geluk
en als een arend herleeft mijn jeugd.
- A. Wat Hij beloofd heeft, maakt Hij waar,
Hij neemt het op voor alle verdrukten.
- V .Hij gaf aan Mozes zijn Naam te kennen
en heel het volk heeft zijn werken gezien.
- A Barmhartige Heer, genadige God,
eindeloos geduldige liefde.
- V .Hij twist niet met ons ten einde toe,

- Hij draagt ons geen zonden achterna.
- A. Hij zal geen kwaad met kwaad vergelden,
groter dan onze zonden is Hij.
- V. Ja, wat de hemel is voor de aarde,
dat is zijn liefde voor hen die geloven.
- A. Zover als het oosten van het westen vandaan is,
zover van ons af werpt Hij al onze zonden.
- V. .Zoals een man voor zijn zonen barmhartig is,
zo is Hij voor ons een barmhartige vader.
- A. .Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten
dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde.
- V. .Mensen, - hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld;
- A. dan waait de wind en ze zijn verdwenen
en niemand weet waar ze hebben gestaan.
- V. Maar duren zal de liefde van God
en Hij doet recht van geslacht op geslacht
- A. aan allen die zijn Verbond bewaren,
zijn Woord behartigen en het volbrengen.
- V. Koning is Hij, zijn troon in de hemel,
machtig is Hij over heel de aarde.
- A. Zegent Hem dan, gij engelen van God,
sterke mannen, werkers van zijn Woord.
- V. Loven moet gij Hem, machten en krachten,
getrouwe knechten die doen wat Hij wil.
- A. Zegent Hem, alle werken van God
waar ook ter wereld, Hij is uw Koning.
- V. Ik wil Hem noemen bij zijn Naam:
- A. de heilige God, zowaar als ik leef.
- V. Eer aan de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
- A. Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

3.'God van leven wees ons tot steun'

- V. Nu de dood zo dicht in ons leven is,
hebben wij behoefte aan warmte en liefde,
kunnen wij onze tranen niet bedwingen,
onze gevoelens niet verbergen.
- A. God van leven, wees ons tot steun.

- V. Nu de dood ons zo na komt,
sterven ook wij zelf een beetje,
want een deel van ons is afgesneden,
de pijn daaraan is voelbaar.
- A. God van leven, wees ons tot steun.
- V. Nu de dood ons leven beheerst,
zoeken wij naar zin en doel,
zoeken wij troost bij elkaar
om niet in de dood onder te gaan.
- A. God van leven, wees ons tot steun.

4. 'Heer wees ons nabij'

- V. Met de dood in ons midden,
met het hart omfloerst,
met tranen in onze ogen,
roepen wij tot U:
- A. Heer, wees ons nabij.
- V. .Wanneer het verdriet ons overmeestert,
het sterven ons benauwt
en het gemis bijna niet te dragen is,
roepen wij tot U:
- A. Heer, wees ons nabij.
- V. Uit een knop komt de bloesem,
een vlinder komt uit een cocon,
uit de zaadkorrel komt de aar,
leven komt uit de dood.
Daarom roepen wij tot U:
- A. Heer, wees ons nabij.

5. 'Niet eerlijk'

- V. Het is niet eerlijk,
want wij weten niet,
wie het heeft uitgedacht
dat jij moest sterven.
- Het is niet eerlijk,
want jou is niet gevraagd
of je wel wilde,
of je het wel mooi genoeg vond, zo.
- Het is niet eerlijk,
want anderen wachten op de dood
en jou overkwam ongevraagd
dit ongenaakbaar sterven.

Het is niet eerlijk,
want ongevraagd en ongewild
doe jij ons nu pijn
door voorgoed uit ons midden weg te zijn.

Laten we gaan staan om te luisteren naar de lezing uit het Evangelie.

EVANGELIE-LEZING

1. Matteüs 6, 25-34

'Daarom zeg Ik u: maakt u geen zorgen over het eten en drinken dat u nodig hebt om te leven, en over de kleren voor uw lichaam. Tenslotte is het leven belangrijker dan eten en drinken, en het lichaam van meer belang dan kleding. Let eens op de vogels in de lucht: ze zaaien niet, ze maaien niet en slaan geen voorraden op in schuren. Uw hemelse Vader zorgt dat ze te eten krijgen! En bent u niet veel meer waard dan vogels? Trouwens, wie van u kan door al zijn zorgen zijn leven ook maar een klein stukje verlengen? En waarom u zorgen maken over kleding? Merk op hoe de veldbloemen groeien: ze werken niet en spinnen niet. Maar Ik zeg u: zelfs koning Salomo was in zijn staatsiegewaad niet zo mooi gekleed als één van deze bloemen. Het is God die het gras zo mooi kleedt. Zou God u dan niet veel beter kleden? Maar uw geloof is zo klein! Loop dus niet te tobben: wat moeten we eten of wat moeten we drinken of waarmee moeten we ons kleden? Want dat zijn allemaal zaken waarnaar mensen vragen die God niet kennen! Uw hemelse Vader weet dat u dat allemaal nodig hebt. Richt eerst uw aandacht op zijn koninkrijk en op het doen van zijn wil, dan zult u ook al dat andere krijgen. Maak u dus geen zorgen over de dag van morgen. Morgen ziet u wel weer; u hebt al genoeg aan de zorgen van vandaag.'

2. Matteüs 25, 31-40

Wanneer de Mensenzoon komt, bekleed met zijn heerlijkheid en rondom Hem alle engelen, dan zal Hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid. Alle volkeren zullen vóór Hem bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. De schapen zal Hij aan zijn rechterhand opstellen, de bokken aan zijn linkerhand. Dan zal de Koning tegen hen die aan zijn rechterhand staan zeggen:

'Kom, gezegenden van mijn Vader, neem het koninkrijk in bezit dat vanaf het begin van de schepping voor jullie klaar ligt. Want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie Me opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me om gezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe.' Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: 'Heer, wanneer hebben we U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? Wanneer hebben we U als vreemdeling gezien en U opgenomen, of naakt en hebben we U gekleed? Wanneer hebben we U ziek of in de gevangenis gezien en zijn we naar U toegekomen?' De Koning zal hun antwoorden: 'Ik verzeker jullie, alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan.'

3. Lucas 6, 45-49

En Jezus sprak tot de menigte: 'Een goed mens brengt uit de schat van goedheid in zijn hart het goede tevoorschijn, maar een slechte uit zijn schat van slechtheid het slechte; want zijn mond spreekt waar zijn hart van overloopt. Waarom toch noemt gij Mij: Heer, Heer! als ge niet doet wat ik zeg? Ieder die tot Mij komt, naar mijn woorden luistert en er

naar handelt, Ik zal u duidelijk maken op wie hij gelijk. Hij gelijk op de man die bij het bouwen van zijn huis diep had gegraven en het fundament had gelegd op de rotsgrond. Toen de stortvloed kwam, beukte de storm op dat huis, maar had niet de kracht om het te doen wankelen, omdat het zo goed gebouwd was. Wie luistert maar niet doet, gelijk op de man die zijn huis op de grond bouwde zonder fundering; de storm beukte erop en ogenblikkelijk stortte het in en de verwoesting van dat huis was volkomen.'

4. Johannes 12, 23-26

En Jezus gaf zijn leerlingen ten antwoord: 'Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Waarachtig, Ik verzeker jullie: als een graankorrel niet in de akkergrond sterft, blijft hij onvruchtbaar. Maar hij moet sterven, alleen dan brengt hij rijke vruchten voort. Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het; maar wie zijn leven prijs geeft in deze wereld, zal het behouden voor het eeuwige leven. Wie Mij wil dienen, zal Mij moeten volgen, en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn: wie Mij dient, zal erkenning vinden bij de Vader.'

5. Johannes 14, 1-6

'Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend.' Thomas zei tot Hem: 'Heer, wij weten nietwaar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?' Jezus antwoordde hem: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij.'

Laten we gaan zitten om te luisteren naar de overweging.

OVERWEGING

--- korte stilte ---

COLLECTE

LIED

GELOOFSGETUIGENIS

V. Ik geloof dat ik mijn leven heb gekregen
uit de Bron van de Liefde.

Ik geloof dat mijn leven bedoeld is
om mee te werken aan de toekomst,
die voor elke mens menswaardig is.
Ik geloof dat ik in mijn leven geroepen ben
om zorgvuldig om te gaan met deze aarde,
zodat er ook na mij
nog mensen hier kunnen wonen en werken en leven.

A. Ik geloof in die opvallende en naar voren tredende Mens,

die niet heeft geleefd voor eigen baat.
Ik geloof in die Mens,
die aanstekelijk op anderen werkte,
omdat Hij zo vol was van de Liefde,
die Hem mens had gemaakt.
Ik geloof in die Mens,
die wij kennen als Zoon van mensen en Zoon van God,
die de ereplaats gaf aan de mensen,
die over het hoofd werden gezien.

- V. Ik geloof dat zijn Geest nog onder ons werkt,
als wij elkaar dienen,
als wij elkaar levenskansen geven,
als wij elkaar opbouwen.
Ik geloof dat zijn Geest ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien
en zo mensen met en voor elkaar te worden.
- A. Ik geloof dat ons leven,
zwaar en verdrietig als het soms kan zijn,
niet zal eindigen in het zinloze niets,
maar dat we eens zullen leven bij de Bron van de Liefde,
die ons dit leven schonk,
maar nu nog voor ons Verborgten Aanwezig is. Amen.

VOORBEDEN

*Het koor zingt:
'Niemand leeft voor zichzelf'*

Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer:
aan Hem behoren wij toe.

V. Voorbede:

*Na iedere bede zegt men:
A.Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.*

ONZE VADER EN WEESGEGROET

Laat ons [drie maal] het Onze Vader en het Weesgegroet bidden.

- A. Onze Vader, die in de hemel zijt;
uw Naam worde geheiligd; uw Rijk kome;
uw Wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven;
en leid ons niet in bekoring;

maar verlos ons van het kwade. Amen.

A. Wees gegroet Maria, vol van genade,
de Heer is met u;
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, Moeder van God, bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood. Amen.

V. Heer, geef hem/haar de eeuwige rust
A. en het eeuwige licht verlichte hem/haar.

V. Dat hij/zij moge rusten in vrede.
A. Amen.

AVONDGEBED

V. Blijf bij ons, Heer,
want het wordt avond en de dag is reeds gedaald.

A. Blijf bij ons en bij alle mensen.

V. Blijf bij ons op de avond van deze dag,
op de avond van het leven,
op de avond van de wereld.

A. Blijf bij ons met uw genade en goedheid,
met uw woord, uw troost en uw zegen.

V. Blijf bij ons, Heer,
wanneer de nacht van de ramspoed over ons komt,
wanneer de angst ons overvalt
of de nacht van bekoring en twijfel ons radeloos maakt.

A. Blijf bij ons in de nacht van de harde dood,
in het uur waarop alle toekomst is verdwenen.
Blijf bij ons vandaag en alle dagen
tot in het uur van onze dood.

V. Blijf bij die nu gestorven is,
geef hem/haar de eeuwige rust

A. en het eeuwige licht verlichte hem/haar.

V. Dat wij met leven in vrede.

A. Amen.

LIED

GEDICHT

MEDEDELINGEN

SLOTWOORD EN ZEGENWENS

V. Wij hebben ons in deze dienst verbonden gevoeld met
en met al degenen die hem/haar dierbaar waren.
Het was goed de moeilijke gang van morgen
hier voor te bereiden, er naar toe te leven,
woorden te horen waarin het licht doorbreekt
en verbonden te zijn met de God van leven en dood,
van tijd en eeuwigheid.
Laten we daarom heengaan in vrede,
want die we morgen uit handen geven,
leggen we in de handen van de Levende God.

De Heer schenke ons daartoe zijn kracht en zegen,
Hij beware ons voor onheil
en geleide ons tot het eeuwige leven.

In de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
A. Amen.

Wilt u dit boekje s.v.p. achter in de kerk leggen.

LIEDEREN NAAR KEUZE

1. 'Als God ons thuisbrengt'

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Refrein: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: 'Hun god doet wonderen.'
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde. *Refrein:*

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn,
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen.
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij terug met zijn schoven. *Refrein:*
2. *'Blijf mij nabij'*

Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.
Wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,

Bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij uw hand en spreek uw reddend woord,
wijs mij de weg en leid mij veilig voort.
Blijf mij nabij in vreugde en verdriet.
Ik heb U lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht,
dan weet ik, Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.

3. 'Licht dat ons aanstoot in de morgen'

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen zo
zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen of
ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen zo
lang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

4. 'Herinner U de namen, God'

Herinner U de namen, God,
van wie gestorven zijn,
hun vreugde en hun levenslot,
hun werken en hun pijn.
Temidden van hun dood zijt Gij
als licht voorbij gegaan,
en sinds die ochtend leven zij -
ontwaakt en opgestaan.

Door nacht en ontij gaan zij heen
en nergens wijst een ster,
de aarde is zo koud als steen,
de levenden zijn ver.
Maar midden in de dood zijt Gij
als licht voorbij gegaan,
en sinds die ochtend leven zij -
ontwaakt en opgestaan.

En aan het eind der wegen ligt
het huis van brood en wijn,
daar staat de tafel aangericht,
daar zal geen dood meer zijn.
Want midden in de dood zijt Gij
als licht voorbij gegaan,
en sinds die ochtend leven zij -
ontwaakt en opgestaan.

5. 'Here Jezus om uw Woord'

Here Jezus om uw Woord
zijn wij hier bijeen gekomen.
Laat in 't hart dat naar U hoort,
uw genade binnen stromen.
Heilig ons, dat wij U geven
hart en ziel en heel ons leven.

Ons gevoel en ons verstand
zijn, o Heer, zo zonder klaarheid,
als uw Geest de nacht niet bant,
ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten
moet Gij zelf in ons verrichten.

O Gij, glans der heerlijkheid,
licht uit licht, uit God geboren,
maak ons voor uw heil bereid,
open hart en mond en oren,
dat ons bidden en ons zingen
tot de hemel door mag dringen.

6. 'De steppe zal bloeien'

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,

dorstigen komen en drinken,
de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einder der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

7. *'Een lied op dood en leven'*

Roept God een mens tot leven,
wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijs geven,
hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden
zijn volk en grijpt het aan.
Hij doet het uitgeleide,
het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld
uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water,
dat volk van God zijn wij.

Wij werden nieuw geboren
toen de mens Jezus kwam,
die als een slaaf de zonde

der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water
tot Zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven,
verrezen voor altijd.

Gestorven voor de zonde
in Jezus' bloed vereend,
en met elkaar verbonden,
levend voor God alleen.

Wie Jezus' kelk wil drinken,
zijn doop wil ondergaan,
zal in de dood verzinken
en uit die dood opstaan.

8. *'Een mens te zijn op aarde'*

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is leven van genade buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden die opgeschreven staan
en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is komen uit het water en staan in de woestijn,
geen God onder de goden, geen engel en geen dier,
een levende, een dode, een mens in wind en vuur.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de dood aanvaarden, de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten, de honger en de dorst,
de vragen en de angsten, de kommer en de koorts.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaarden die naar het leven leidt,
de mensen niet verlaten, Gods Woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde de duivel wederstaan.

9. *'Eens als de bazuinen klinken'*

Eens als de bazuinen klinken
uit de hoogte, links en rechts,
duizend stemmen ons omringen,
Ja en Amen wordt gezegd,
rest er niets meer dan te zingen,
Heer, dan is uw pleit beslecht.

Scheurt het voorhang van de wolken,

wordt uw aangezicht onthuld,
vaart de tijding door de volken
dat Gij alles richten zult:
Heer, dan is de dood verzwolgen,
want de Schriften zijn vervuld.

Als de graven open breken
en de mensenstroom vangt aan
om de loftrumpet te steken
en uw hofstad in te gaan:
Heer, laat ons dan niet ontbreken,
want de traagheid grijpt ons aan.

Van die dag kan niemand weten,
maar het Woord drijft aan tot spoed.
Zouden wij niet haastig eten
gaandeweg Hem tegemoet?
Jezus Christus, gist'ren, heden,
komt voor eens en komt voor goed!

10. 'Er is een stad voor vriend en vreemde'

Er is een stad voor vriend en vreemde
diep in het bloemendal,
er is een mens die roept om vrede,
die mens roept overal.

Refrein: Jerusalaïm, stad van God,
 wees voor de mensen een veilig huis.
 Jerusalaïm, stad van vrede,
 breng ons weer thuis.

Er is een huis om in te wonen
voorbij het dodendal,
er is een vader met zijn zonen,
zij roepen overal. *Refrein:*

Er is een tafel om te eten
voorbij het niemandsland.
Er is een volk dat wordt vergeten,
dat volk roept overal. *Refrein:*

Er is een wereld zonder grenzen,
zo groot als het heelal.
Er is een hemel voor de mensen,
dat hoor je overal. *Refrein:*

11. *'Houd mij in leven'*

- K .Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- A. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K .Omdat Gij zijt, zoals Gij zijt:
zie naar mij om en wees mij genadig,
want op U wacht ik mijn leven lang.
- A. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Zijt Gij het Heer, die komen zal,
of moeten wij een ander verwachten?
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.
- A. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Gij geeft uw woord aan deze wereld,
Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,
naar U gaat mijn verlangen, Heer.
- A. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

12. *'Ik sta voor U in leegte en gemis'*

Ik sta voor U in leegte en gemis,
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Zijt Gij mijn God, sinds mensenheugenis, -
dood is mijn lot, hebt Gij geen and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

13. *'Licht zal er schijnen'*

Licht zal er schijnen
in de donk're nacht,
onze God kent al de zijnen,
elk mens wordt verwacht.

Waarom zouden wij dan vrezen,
Jezus zelf ging voor,
heeft ons nieuwe hoop gewezen,
geeft ons zijn Licht door.

Christus, Hij leve,
vuur en vlam van hoop is Hij,
eeuwigheid zal God ons geven,
't duister gaat voorbij.

14. *'Niemand van ons leeft voor zichzelf'*

Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen
of sterft zichzelf, wij zijn met Christus één.
Wanneer wij leven, leven wij voor Hem,
wanneer wij sterven, horen wij zijn stem.
in leven en in sterven weten wij:
wij zijn geborgen in zijn heerschappij.

Immers daarom is Hij ons voorgegaan,
Hij is gestorven, Hij is opgestaan.
Daarom werd Hij weer levend, zie, Hij leeft,
opdat Hij ons met Hem het leven geeft.
En levenden en doden allebei
zijn onderworpen aan zijn heerschappij.

Zoals geschreven is, zo zal het zijn:
Ik leef, zo zegt de Heer, en gij zijt mijn.
En alle knie op aarde buigt zich neer
en alle mond belijdt Mij als de Heer.
Wij loven U, o God, Gij zijt nabij
met de genade van uw heerschappij.

15. *'Sta, Dag, na duizend jaren'*

Sta, Dag, na duizend jaren op in mij,
ochtend der eeuw nog amper aangebroken.
Wees in dit uur licht, aan Gods Licht ontstoken,
een vergezicht van land ter overzij.

Horizon, open u en breek de grens
tussen de oude en de nieuwe aarde.

Duistere toekomst, wil u openbaren,
sinds God gezegd heeft: 'Beeld van Mij, o mens'.

Hij ziet mijn leven tussen lot en lust,
waar ik ook ga, voor Hem is niets verborgen.
Ben ik een zee van golven hoop en zorgen,
eens kom ik tot bedaren op zijn kust.

Zendt Hij opnieuw zijn Geest, zijn adem uit,
God van de chaos, van verwarde tijden,
dan zal ik waan en waarheid onderscheiden
en ik zal zien waar alles toe besluit.

Even en eeuwig zijn de Dag gelijk,
water en vuur worden elkaars beminden.
Wie ik ook zoek, God zal mij eenmaal vinden
en waar dit is, begint zijn Koninkrijk.

16. *'Wie als een god wil leven'*

Wie als een god wil leven hier op aarde,
wie als een god wil leven hier op aarde,
hij moet de weg van alle zaad
en zo vindt hij genade,
en zo vindt hij genade.

Hij wordt aan zon en regen prijs gegeven;
hij wordt aan zon en regen prijs gegeven;
het kleinste zaad in weer en wind
moet sterven om te leven.
moet sterven om te leven.

De mensen moeten sterven voor elkander;
de mensen moeten sterven voor elkander;
het kleinste zaad wordt levend brood:
zo voedt de een de ander,
zo voedt de een de ander.

En zo heeft onze God zich ook gedragen,
en zo heeft onze God zich ook gedragen
en zo is Hij het leven zelf
voor iedereen op aarde,
voor iedereen op aarde.

17. 'Zo vriendelijk en veilig als het licht'

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

18. 'O Maria vol genade'

O Maria vol genade, sieraad van de hemelhof,
sla uw ogen op ons neder, hoor ons zingen uwen lof.
Milde Hemelkoningin, Moeder vol van teed're min,
schenk uw zegen, schenk uw zegen,
Moeder schenk uw zegen ons.

U te minnen, U te dienen, na te volgen uwen deugd,
en ons hart naar U te vormen, Moeder dat is onze vreugd'.
Ja, uw wil is ons genot en uw zegen voert tot God.
Daarom zegen, daarom zegen,
daarom zegen, Moeder, ons.

O Maria, trouwe Moeder, onze hoop en toeverlaat,
wil ons uwen gunst verlenen, als ons laatste uur eens slaat.
Daalt voor ons het aards' licht, toon ons dan uw aangezicht.
Dan is 't sterven, dan is 't sterven,
dan is 't sterven zoet en licht.

19. 'Zegen, o Maria'

Zegen, o Maria, zegen mij uw kind.
Dat ik hier de vrede, ginds de hemel vind.
Zegen al mijn werken, zegen vreugd' en pijn,
breng uw Moeder zegen, diepe vreê in mij,
breng uw Moeder zegen, diepe vreê in mij.

Zegen, o Maria, allen die ik min.
Draag ze in uw harte, in trouwe moedermin.
Richt uw teed're blikken op allen en 't kruis,
zegen alle harten, zegen ieder huis,
zegen alle harten, zegen ieder huis.

Zegen, o Maria, ons in 't stervensuur.
Vraag voor onze harten 't laaiend liefdevuur.
Dat uw blik, o Trouwe, 't smachtend hart verblijdt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt.

20. 'Ave Maria'gezongen door het koor